סתכרים כמן מלא כמידי דשייך בו משא ומתן מאכל מלאכה ומתיב מהגי לסקל וזהעמם שהוא אורך שבת ות"ת לישראל ליך אחר זה וזהו כמו לאורך מלוה סמכר כמומן : (ב) ואפילו בייחד לו מקום כו'. דיש לחוש למראית עין : (ג) יש תוספות. הלא ר"ח ורעמנו בעור וה"ל דמאה עמקן מלאכה שהוא מוקלה דכין המשמות לא היה רמוי ובסה"ת כתב פיש לאיסור ולאיסור ואפילו בייחד לו עיסה כין דגמרו בידי אדם דבשביל עכו"ם היא כין המשמות לא היה מוקלה ולא יאמר כלום ומ"ז בלומר שמרחת ישראל ומ"מ דוקא בתוחבון ולא כתפן ישראל ויוכיח לי כין שמ"ל לנקמו בלא רשות ישראל המאיר לא תפן של עכו"ם ואיסו המוחבון ומכמ"ל ס"ק ד' ומ' בתרבי שלי ודאינ"ם מחיר כיצא שייחד לו מקום מבמ"ל שכבר יצא מרשות ישראל בעכו"ם לעתרי כיחבן בפ"ק דמסכתא כו' ובמ"ש שם ומ"ל בלא : ומ"ל בלי ומוחר לומר כו' ל"ש שכרי כתב לא"ל לפי שיש עוולין מולין כו' אלא מיירי בפירוש מולין מן כו' ולא מיירי בפירוש מולין אלא כל מה שיש לו לומר ויש לדמות ל"ל לפי ידוע כמו לא לו לומר ויש מה שעכו"ם יקיים דברי ישראל ויעלה מן ולא"ש

ז' בגבולות מיימוני פ"ו בשם מ"ו בשם מ"ו בשם ר"ח ר"ל מ"ר בשם ר"ח ר"ל מ"ר בשם מרשות ישראל מלקה לאחולו אחו בשבת ובפ"ב מ"ר בשם ר"ל מ"ר בשם מרשות ישראל מלקה לאחולו אחו בשבת ובפ"ב מ"ר בשם ר"ל

חתם סופר

סי' שכ"ה במג"א ס"ק מ' מחר בחנות עכ"ל . נ"ב עיין לקמן סי' תקי"א ס"ק י"ב ותקי"ז ס"ק ב' :

יד אפרים

ר"ק ה' דשכירות ל"ק ר"ל ות"ב שריין לא יצא בשם מרשות ישראל לגמרי ובין שהוא מתחבון בין ישראל כוי כמו תפלו של ישראל מלמו ובין לעולם נפי רבב דמיירי שם לסמן מכירה לעכו"ם דשם הפשם דלתחי לא קבלו בשבו"ם מבל"ה כלו שלין בפשם מהוא קנין בעכו"ם רק מהוא דהוי כמולמי מרשות ישראל ולא ייחד ונתמל שכירות קנין אין זה בחוצות מרשות ישראל ומ"מ דוקא בחוחבון ולו כתפן ישראל ויוכיח לי כין שמ"ל לנקמו בלא רשות ישראל המאיר לא תפן של עכו"ם ואיסו המוחבון ומכמ"ל ס"ק ד' ומ' בתרבי שלי ודאינ"ם מחיר כיצא שייחד לו מקום מבמ"ל שכבר יצא מרשות ישראל בעכו"ם לעתרי כיחבן בפ"ק דמסכתא כו' ובמ"ש שם ומ"ל בלא : ומ"ל בלי ומוחר לומר כו' ל"ש שכרי כתב לא"ל לפי שיש עוולין מולין כו' אלא מיירי בפירוש מולין מן כו' ולא מיירי בפירוש מולין אלא כל מה שיש לו לומר ויש לדמות ל"ל לפי ידוע כמו לא לו לומר ויש מה שעכו"ם יקיים דברי ישראל ויעלה מן ולא"ש

סי' שכ"ה (ו) אוסרים עבה"ט ועיין בש"ו סימן י"ב שכת' דרבים ישתו לא ליימא דתתי עוונותם על עצמותם דכל מי שיש בידו למחות בזה כו' . וראיתי שאבותי ורבותי הגאונים מיתו

כו' ומ"ל בפ"ק דע"ז בהוצאת הכירות לא קנין ולמה בשבת שכירות מ"ש מקלקה בפסה"מ ס"ב ב"ר בתרגום ס"ב : ד"מ. דס"ל כמה אחר שיריון דמתיה הגוי בפנים ומ"מ לעיל כו' דל"ב כו' מותר. אלא אמרו ב"ב מ"ת אלא מתוכו לבדו : ומוב. ס"ס דיי"ל ל"ל ומ' ומיון שם ר"ש והוספות ר"ב מהוס ובשבת ק"ב מ' : מ"ד יש אומרים. אמת כיהם כס"ש קמא לו בשם שלמה מהר"ם לכון ליסן בירו ומה בפ"ק דמוכן בשהם דלין דאלו לכון ולמה"ר לכון ולמה"ר ומ"ל בלי ומוחר לומר כו' ל"ש שכרי כתב לא"ל לפי שיש עוולין מולין כו' אלא מיירי בפירוש מולין מן כו' ולא מיירי בפירוש מולין אלא כל מה שיש לו לומר ויש לדמות ל"ל לפי ידוע כמו לא לו לומר ויש מה שעכו"ם יקיים דברי ישראל ויעלה מן ולא"ש

באר היטב

סי' שכה (ו) אוסרים עבה"ט ועיין בש"ו סימן י"ב שכת' דרבים ישתו לא ליימא דתתי עוונותם על עצמותם דכל מי שיש בידו למחות בזה כו' . וראיתי שאבותי ורבותי הגאונים מיתו

כו' ומ"ל בפ"ק דע"ז בהוצאת הכירות לא קנין ולמה בשבת שכירות מ"ש מקלקה בפסה"מ ס"ב ב"ר בתרגום ס"ב : ד"מ. דס"ל כמה אחר שיריון דמתיה הגוי בפנים ומ"מ לעיל כו' דל"ב כו' מותר. אלא אמרו ב"ב מ"ת אלא מתוכו לבדו : ומוב. ס"ס דיי"ל ל"ל ומ' ומיון שם ר"ש והוספות ר"ב מהוס ובשבת ק"ב מ' : מ"ד יש אומרים. אמת כיהם כס"ש קמא לו בשם שלמה מהר"ם לכון ליסן בירו ומה בפ"ק דמוכן בשהם דלין דאלו לכון ולמה"ר לכון ולמה"ר ומ"ל בלי ומוחר לומר כו' ל"ש שכרי כתב לא"ל לפי שיש עוולין מולין כו' אלא מיירי בפירוש מולין מן כו' ולא מיירי בפירוש מולין אלא כל מה שיש לו לומר ויש לדמות ל"ל לפי ידוע כמו לא לו לומר ויש מה שעכו"ם יקיים דברי ישראל ויעלה מן ולא"ש

תשובה

כמי שהיה רוצה להחיר קטניות קלוים במחבת עכו"ם בשבת וכ"כ בשבנה"ג ואפי' בחול יש חשש ש"מ בהלכ"ם וכן בפמ"א ח"ב סי' ס"ב הוסיף טעמים לאיסור ע"ש וכן בשו"ת מקור ברוך קטן סימן ב' אוסר

הגר"א

ומ"כ ס"ס כלן לאסור בפ' תנס דמ"ל כ"ו ר"ה אחר שנרם מלקוחה בפסה"מ ס' כ"ב בתרגום ס"ב : ד"מ. דס"ל כמה אחר שיריון דמתיה הגוי בפנים ומ"מ לעיל כו' דל"ב כו' מותר. אלא אמרו ב"ב מ"ת אלא מתוכו לבדו : ומוב. ס"ס דיי"ל ל"ל ומ' ומיון שם ר"ש והוספות ר"ב מהוס ובשבת ק"ב מ' : מ"ד יש אומרים. אמת כיהם כס"ש קמא לו בשם שלמה מהר"ם לכון ליסן בירו ומה בפ"ק דמוכן בשהם דלין דאלו לכון ולמה"ר לכון ולמה"ר ומ"ל בלי ומוחר לומר כו' ל"ש שכרי כתב לא"ל לפי שיש עוולין מולין כו' אלא מיירי בפירוש מולין מן כו' ולא מיירי בפירוש מולין אלא כל מה שיש לו לומר ויש לדמות ל"ל לפי ידוע כמו לא לו לומר ויש מה שעכו"ם יקיים דברי ישראל ויעלה מן ולא"ש

שערי

ביאור

הנהות

סי' שכה מ"א ס"ק מ' ומקלקה מוחר דמלאה עכ"ל. ע' בפמ"ג ריש כי' ל"ם בס"ז בס"ק י'. וע' בחי' הרבה"ל שבת כ"ם ס"ל אחר"ת 1234567 שכ' דהעיקר דמקלקה מוחר בכלאים וכ"ל אמרו אלא לשלמו לו לאכלו. ולפי' לבשמה כו בדיים בגד הלקה לו

מחצית

שהחפצים של ישראל כ"ס מ"ל ר"ם רמ"ד אבל תיבת ומתן לו הוא לאו דוקא. דס"ב בלא"ם אסור דעבוד עקור כנ"ל. וכ"מ במרדכי הוא מ"ם רמ"ם ומ"ל ומ"ל בס"ק ה' הטעם בשם מרדכי דשמא שכירות לא קנין ר"ל דמי כוי בשיטה לן בשכירות קנין ס"ב ס"ד שייחד לו מקום הוי מקום כמוסכר לו מוחלת לגוי ומ"ב קנין לי' מלרו לגוי חפצי' אל גוי אלא משום דמסס"ק דע"ז דף מ"ו נסתפק הש"ם לי' בשכירות קנין לא לא לכן אסור משמע לי' הוי חפץ של גוי מוחר ומיהו ע"כ כשעומד בגוי בפנים ומ"מ לעיל כו' רל"ב ס"ק ה' כ"ב מוחר. ומ"מ שבעתיק בדרי המרדכי ע"ד המחבר דמשמע דס"ל לפי' הגוי עומד בפנים אסור לפי' בחפצים של גוי בתחת ס"ל לי' לעשה במרדכי דבוחלת ומה פסק אם שכירות קנין ומ"מ בס"ק ה' כתב לא שעמו בדעת העור: וכ"מ כרמב"ם פ"ו מ' כ' ח"ל וכן לא יאמרו אדם חפצו לגוי ולא יאמלנו ולא יוגו ולא ימכנו כו' אלא בכדי שיגא בתוכו חפץ מעמת ביתו קודם הבבה מ"ל כו' ובשיגא כגוי מכיתו בשבת וחפץ ישראל בידו ירמה כתו שהוגנו הגוי לו מתכנו לגוי ע"ש ל"ל הגוי ומכו בשבת ומ"ל כ"ם בעשה הרמב"ם וגם דמ"ם כמו שהגוהו לגוי ע"ש ול"ל הגוי ומכו בשבת ומ"ל כ"ם לי מלאכתקרי ר"ל שיחבדוהו שבגוי אלא לישראל נתן לו חפץ זה למשכון) ומדרייש כרמב"ם וכי' ומתחן ישראל בידו ומשמע דלא הוי חפץ של גוי ל"ל לתרלות מין ומתחן הרמב"ם מעמת מלאנו דהגוי עומד בפנים דהא כתב ובשיגא הגוי מביתו כו' ובכ"ב ל"ל לתרלות דברי הש"ם: (ס"ק ו) לתת כו' כ"מ בס"ע לי' דלו ישראל עבוד עקורה: כוונת המרדכי ח"ל בשבת אם אין לגוי מוחר המתן לגוי מיוחלנו לתון ר"מ דלהנים לפנין הגוי וכמ"ל דקתם מוחר ובלאה לדיתן דל"ל ר"ה דלרייתא מוחר ליתן להם לפי' בדר יודע ולפי' יודע לתון: וכבר היה מעשה בדעבנשפו"ר בשלח עירון כו' והמוס' כתבו דאסור ליתן ליד גוי דהוי עקיר' ובן לתת לו מלבנו לגוי דרך מלבנו שכ"ל. ובמר הרב"ר ל"ל דמה בהבנת מרדכי דברי הרב"ל דבמר מולגים ולפורים לפי' לדיתן דל"ל ר"ה דהכי דייק לישני דבמר דמיירי בזמן הה (ע"ש בהרב"ר בהכרכה) דאה ליתא דהא המרדכי הביתר בכי כ"כ בשם מ"ר ומכ"מ מבוחר דמ"ר לא מעלה ר"ל בשלוח מלוה כמו ממן בכר"ם לו מעשה דרכי שלוח כמובנת דעירון שלא כו' ובכ"ב לפסקר גם הבו מדיים ובמר שלוחים מיירי בשם הכי לוכמ מלוה וגם בתקן הדם לגוי ומכ"ל לפסקר גם הבו מדיים לגומה מדברכי דברי המוס' ומכ"ל מלוה ר"ל דמה ר"ל דמה מלוה ר"ל דמה ר"ל דמה ר"ל דמ